

ŽIVLJENJE

Vodi: Lana Prancer z Gosposi, Brežice, 19. oktobra 2019

Jasara.

No, pa začnimo. Tudi v Našem svetu Smo se nasmejali do solzá. Tako, da, lepa, srčna zahvala Naši mili in svetniški Aidi Ajdi Prancer za tako prijetne besede. (ploskanje)

Hkrati pa lepa, srčna zahvala tudi vsem vam, ki ste se odzvali. In lep, topel, srčen dan vsem Tistim, ki še prehajajo in Tistim, kateri ste že v različnih sferah, prostorih, dimenzijah, širinah, Vladarskih postavitvah in mnogi mnogi, katerim nekako težko opevam ali podajam Svojo Čast, Svojo Besedo, Svojo Misel, ker je tako zelo velika in mogočna postavitev, na katero se Bomo danes tudi podajali.

Fantastična tematika, ki je Meni še posebej nekako ljuba in mila.
In da Sem danes izbran prav za vas, Jahvet Jahvarjunki Visočanski, je Zame še posebna čast.

ŽIVLJENJE IMA VSE PREOBLEKE V ENI CELOVITOSTI

Življenje – tako lepo in tako mogočno. Hkrati tako popolno in tako trpko. Ima vse preobleke v eni celovitosti.

Mnogokrat na dan, čez življenje, čez popotovanje, čez veličino, v kateremu ste, smo in še bodo, se mnogokrat povprašamo čemu? Kako je mogoče, da smo, kjer smo? Kako je mogoče, da ste, kjer ste?

In vedno znova enako vprašanje daje enak odgovor – ZAVEDANJE.

ZAVEDANJE

Zavedanje je veličina, v kateri je popotovanje poteka skozi premikanje in gibanje življenja in prepletanja.

Dokler je energija v gibanju je možno nekako prepletanje, preobražanje in spreminjanje.

Oh, kako velika je ta čast, da človek življenje ima!

Oh, kako mogočna je ta čast, ko je Bog ustal in obstal.

V nekemu trenutku je mogočno dejal: »Vsem dajem to, kar Sem – Kreativnost, Kreacijo, Veličino, v kateri Sem. Pred vsemi vami stojim in pred vsemi vami bedim.«

Tako je nekoč, nekaj dejal, ko je prvega svetega in svetlega popotnika od Sebe med Nas ali k vam tudi podal.

Življenje na Zemlji je tako zelo kratkotrajno. Kratka popotnica, bi dejali. A največja, mogočna preobleka, v kateri mnogi ne zdržijo in popustijo.

Vendar, morda boste od današnjega dne dalje častili življenje, častili vse, kar ste, kar boste. Kar boste preoblikovali in za sebe, za druge, za marsikaterega popotnika kaj podali.

KO NASTOPI STRAH, NAJ NAM BO TO PRVI SIGNAL, DA SMO V ZAPISU, KI SE NADGRAJUJE

Ob prvemu tresenju in trepetu, ob prvi bolečini prvega udara je nastala bolečina strahu. Strah je tisto nekaj, kar je nekoč bilo. In strah je samo posledica nekega dejanja. In ko nastopi strah, naj vam bo to prvi signal, da ste v zapisu, ki se nadgrajuje.

Če ne bi bilo strahú, vas ne bi ničesar spomnilo ali opomnilo, da bodite budni, da bodite prisotni, da bodite v življenju tukaj in sedaj.

Energija je tok misli, je tok zavedanja, je tok kreativnosti.
In zaradi tega je potem posledica. Zaradi posledice je, pač, tudi strah.

Vse, kar ustvarja misel, je vedno bolečina. Vsaj posledica. Vedno in povsod!

Zakaj vam tako opevam?

Zato, ker ustvarjate – zavestno, plansko in razumsko! To pomeni, da postajate vedno znova tisti, ki vodite igro svojega življenja ali popotovanja.

MISEL JE LAHKO RUŠILNA ALI PA BLAGODEJNA

Kako je mogoče, da je misel tako rušilna, ko pa je misel lahko tudi blagodejna? Morda se motim? Vendar se ne!

Ko je misel blagodejna, posameznik prišepne sam sebi: »To moram narediti za dobro vsega! To moram storiti za dobro moškega! To moram postoriti za dobro starševskega odnosa ali prijateljskega odnosa ali zato, ker se pričakuje!«

In vedno znova je misel nekaj, kar je za drugega. In tudi, če je za drugega in pozabite na sebe, se spotaknete ob kreativnost, ko pomislite: »Morda pa je nekaj za mene in imam pravico vzeti! In je čas, da vzamem! In je čas, da podam k sebi in k svojemu srcu.«

Zopet misel povzroči bolečino nekemu ali nečemu.

MISEL JE BESEDA, DEJANJE, KREATIVNOST

Torej, misel je beseda, je dejanje, je kreativnost. Je stanje nečesa, zavestnega in tako se ustvarja zapis nečesa, kar je potrebno peljati, izpeljati, izravnati, zbalansirati in preoblikovati v točko harmonije in višjega stanja.

Oh, ko beseda ne bi bila tako gorka ali mila!

Kako je mogoče, da je beseda tako trpka, tako služna in poslušna? Kako je mogoče, da je beseda, skozi katero lahko prišepnem: »Ljubim te!« Ali: »Ljubim te.« Ali: »Ljubim te!!« Ali pa: »Saj razumeš, ljubim te. Nehaj!«

BESEDA POSTANE ŽIVA, KO VANJO VSTAVIMO ČUSTVENO STANJE

Kdaj postane živa?

Ko vstavimo čustveno stanje. Na primer: »Draga Lanjuša, ljubim te.«

To je šepet telesa. To je šepet dejanja. To je šepet srca.

Stanje zavedanja, ko srce odda impulz, ko srce požene besedo, da postane živa, da postane močna, da postane stojna, da postane to, kar ste, pride do najlepšega poka in preobrazbe.

In življenje postane radost, sreča, ljubezen, čarobnost.

In vsi zapisi, ki se ustvarjajo skozi dejanje čustev, tistega srčnega naboja, tako visoko vibrirajo, da že ob času zaljubljenosti lebdite nad tlemi. Imate občutek metuljkastega telesa. Imate občutek, da drsite nad zemeljskimi tlemi in da ste tam nekje, kjer morda telo ne more ali ne zna.

Stanje čustvenega naboja je tisto nekaj, kar v življenju daje čarobnost, kar življenju daje popolnost, kar življenju daje moč, vero in zaupanje.

Skozi to se kreirajo najlepša dejanja. In prav ta energija k sebi, v večnosti priteguje enako z enakim – tako kot spodaj, tako tudi Zgoraj. In tako lahko, bi se lahko malce pošalil ali pa tudi ne, Nebesa pripeljal do vas, do Sebe, do vsakogar.

Torej, Bitja Svetlobe Najvišje časti se spuščajo v najnižjo nižino in vodijo tisto nekaj, kar je najbolj čarobno, najbolj popolno vse do tedaj, dokler vlada ljubezen. Vlada ta popolnost. Vlada ta čarobnost.

A kaj gorkega si človek zmore narediti, da pozabi na srce, da pozabi na čustva, da pozabi na sebe in se podredi? Le davnina je tista, ki je najbolj kriva, ki je najbolj gnila, ki je najbolj bridka, ki je tisto nekaj, kar prhni.

Beseda gnila je na mestu, verjemite! Tako kot prah, pepel in vse, kar zapustite, razpada, gnije in prhni, se goriko truplo v prst spusti.

To je tisto, kar shranjuje tišino ali stanje ne-srčnosti, ne-milosti, ne Božje ljubezni, ampak tisto, kar se odluči od Svetlobe, so dejanja, ki jih telo, skozi življenje, postori.

Tako na Zemlji nastaja energija, ki navidezno ne vibrira, ampak po svojem stanju vibrira tam, do koder seže njen najbolj čisti, svetli glas.

Ljubezen pa odide in se premakne višje, v višja stanja višjih zavesti.

Dolgo tegá Mi je neki deklič dejal: »Nikoli ne želim biti del vas, ker ste prosojni, ker ste nični. Ker ste popolni, takšni kot ste.«

Pa Sem se nekoč namuznil, se ovil okoli Nje in Ji zašepetal: »Zakaj tako misliš, ljubi deklič?«

Z vsem razigranim smehom, kar ga je premogla in igrivostjo Mi je pogostila nazaj. Dejala je: »Kako naj objamem ljubezen? Kako naj stisnem ljubezen? Kako naj si jo na prsi podam, ko pa te ne vidim, ko pa te slišim, ko pa te čutim, ko pa si to, kar si? Premajhna Sem, da bi se k vam podala. Premogočen Si, da bi te k Sebi podala.«

STANJE POPOLNE LJUBEZNI IN PREDANOSTI NAS PELJE DOMOV

Vendar, to je stanje najvišje ravni, do katere seže vsak posameznik. To ni stanje Bogov! To je stanje popolne ljubezni in predanosti, ki vas pelje domov.

Ko ste v življenju, v trenutkih, postavljeni v globoko bridko stanje, ko ste tako zelo čisti, predani in povezovalni, da imate občutek tiste globoke hvaležnosti, ste na najnižji točki te ljubezni, od koder prehajamo prav Tisti, katerim vi pravite Svetli, ljubeči, čarobni in popolni. In prav vsi tisti, ki Smo, kar Smo, prehajamo skozi te plasti, ko množica duš, duhov odhaja v zemeljski razkroj.

Mnogo je v telesu takšnih in drugačnih. Težkih in milih.

Zakaj milih?

Ker se usmilijo tistih, ki niso mili. Vendar, prav tisti se mnogokrat več ne vrnejo domov, ker padejo pod bolečino, pod težo razkroja in ostanejo med njimi ujeti, žalostni in obubožani.

Njihova milina, toplina, srčnost in predanost, brez omejenega časa pa so tisti, ki preprosto trpijo in oddajajo v najnižjih točkah stanje ljubezni, da se vsi tisti, ki so telesno stanje, zmorejo ozavestiti, kaj pomeni biti ljubezen.

Tako v življenje prehajajo tisti, ki naenkrat v popotovanju zemeljskega časa zmorejo skozi življenje, košček za koščkom. spreminjati v globini vse in vsakogar, da zmorejo prehajati v življenje in skozi novi vdah postane telo lahko tako zelo milo, tako zelo toplo, tako zelo srčno, da se vam stoži vedno znova, ko vidite kaj tako milega.

Lepota telesa vedno znova zasije in vedno znova v vdahu prihaja nad vas.

Zato najmlajši sijajo. Zato najmlajši lesketajo in dišijo. Dišijo po svežini, po toplini, po mehki, po tistem božanskem, ki iz staršev, ki iz popotnikov, ki iz tistih, ki se še ne vračajo domov, ker so še živi in gibljivi, zmorejo iz njih privabiti na površje najlepše od najlepšega.

Zato so vam otroci podani. Zato so vam otroci lahko luč od luči. Zato so vam otroci lahko ljubezen, katera je brezmejna, katera je božanska in popolna že iz večnosti, vse do točke, dokler tega požrtvovalnega bitja v njemu več ni.

Ko to Bitje Svetlobe pride v točko, da ga več NE SLIŠIJO v času življenja, da ga več ne začutijo v času fizičnega življenja, da ga prevzgaajo, da ga utelešajo v utesnjenosti, da ga postavljajo v nek režim, ki ni več mil, se to bitje v nekemu trenutku iz otroka izpusti. Navidezno zaspi. Ampak, to je vedno vsem ljudem, vsem tistim, ki so njemu najbližji.

Otrok preneha sijati. Preneha radost na njemu žgati.

Mnogi se sprašujejo čemu, zakaj? Kaj to je ta svet, kateremu sem ga podal?

In točno ta režim, ki je zlagan, ki ni zvedav, uničuje duhá za duham, dušo za dušo, svetlobo za svetlobo, da se iztelesi in odide drugim.

Zato vi, skozi odraščanje in zorenje izgubljate potrpežljivost, mehko ali sijaj zaradi režima, ki ste si ga ustvarili. Zaradi temperamenta ljudstva, ki ste ga podpirali. Zaradi spečega stanja, v kateremu se vedno znova nahajate.

Speče stanje ni to, da bi spali kot tisti brezbrizni medvedki, ko gredo na zimsko spanje.

To je stanje vegetacije. To je stanje otopelosti. To je stanje, v kateremu vi prehajate v točko, v kateri preidete v žalost, obup in tesnobo, za katero nastopi, kaj pa drugega, kot strah.

STRAH JE POSLEDICA NEKATERIH DEJANJ IN JE NADALJEVANJE NEČESA STAREGA

Strah je le posledica nekaterih dejanj. A vse, kar imate tukaj v temu življenju, ni nič drugega kot nadaljevanje nečesa starega. Tistega, lahko zgodovinskega, prastarega. Tisočletja ali milijonska leta nazaj. Ali vam milijonska nična štetja, števila, ki jim morda vi pravite ali pri Nas opevamo kot nešteta vaša leta.

Že v osnovi je vaš čas zlagan zato, ker je seciran, ker je koščkan. Ker na fizični Zemlji je samo TISTO, kar je najslabše od najslabšega.

In samo TO je potrebno preobleči, prestrukturirati, kot opevate pri vas in nikoli pri Nas. Preobraziti, spraviti v stanje ljubečnosti in se zmorete spojiti s tistim, kar imate lepega in dokončno zapustiti svoj ujeti in vmesni dom – Zemljo.

ŽIVLJENJE NA ZEMLJI JE TRPKA IGRA, KER SKOZI NJO PREOBRAČAMO SPOMINE

Življenje na Zemlji je trpka igra, ker skozi to trpko igro preobračate spomine.

A le zakaj spomine?

Ker vas vlečejo k tlom, ker vas vlečejo v tisto stanje bolečine in vas delajo gorke.

In zato na vsakih nekaj let prehajate, tudi po astrologiji, v različna masovna obdobja, kjer se planeti nad planeti polagajo, povezujejo, prepletajo in prinašajo njihov spomin ali vaš predhodni spomin, ki vam daje še večjo spremembo, a hkrati utesnjenost, ki pelje v preoblačenje ali preobleko.

BITJE SVETLOBE

Življenje je lahko tako zelo lepo in tako zelo popolno, če se le zmorete zbuditi in se vrniti v točko stanja, kjer ste se porodili kot Svetloba in ne Tema.

Nihče kot otrok se nikoli in nikdar ni porodil kot Tema, ampak kot Svetloba. Zato je vsako dete, ki je prijokalo med vas, namesto, da bi se prismejalo med vas, prišlo v točko, kjer je sijalo, ne glede na to, kaj je bilo spodaj utelešeno. To so ta žrtvovanja Svetlobnih bitij, ki se vedno znova podajajo in žrtvujejo.

Kam prehajajo ta bitja? Zakaj se ne vračajo domov? Zakaj se ne vrnejo k Nam domov? Zakaj ne morejo sebe pretočiti in sebe preprosto prevzgojiti?

Zato, ker so milostni. Zato, ker so srčni. Zato, ker vas ne morejo zapustiti in pustiti v bolečini. Zaradi vseh vas ali zaradi vseh tistih, ki ne zmorejo doumeti, kaj so čustva in zakaj so čustva, oni vztrajajo in postajajo vaši najbližji, najmogočnejši in najbolj popolni, ki noč in dan bedijo nad vami, ob vas in jim pravite Instinkt.

To Bitje je Bitje najvišje predanosti, ki v sebe in za sebe, skozi vaše življenje, shranjuje vse, kar je pobegnilo od vas svetlobnega, čistega in neomadeževanega.

In mnogokrat vas spomnimo in opomnimo: **»Bodite pozorni, vedno znova poslušajte svoj Instinkt.«**

Le zakaj? Le čemu? Ko pa bi moral biti Instinkt le to, kar v prvobitu je bil podan.

Podan je bil k vam samo za to, da bi pazil na vas. Hkrati pa je tisti, ki srka v sebe točno tiste deleže Svetlobe in sijaja, ki so vam pobegnili ali so vas zapustili.

Življenje – zakaj je tako boleče? Zakaj je tako gorko?

Zato, ker ste si skozi življenja priborili misli. Skozi misli ste prehajali v postavitev čarobnosti, v kakršni ste.

Zakaj vas vedno znova nekaj žene? Žene k Svetlobi, žene k Upanju, žene k Zaupanju?

Zato, ker se vsi, ki ste v življenju, želite vrniti domov.

ŽIVLJENJE JE SAMO NADALJEVANJE TISTEGA, KJER SMO NEKOČ, NEKDAJ POPUSTILI

Vendar, prehajate v obdobje vnovične preobrazbe, svetovne preobrazbe, v kateri bi bilo lahko drugače, kot pa je.

Življenje vam prinaša vedno bolečino zato, ker je to spomin, ki ste si ga ustvarili, ker niste hoteli, ker niste želeli. Morda niste zmogli. Morda ste se le tako odločali. Morda ste se odmikali. Morda ste se poskrivali. Morda ste naredili tisto nekaj ali nič, da se niste postavili in onemogočili davni, da bi nastal gorki zapis.

V času vladavine najbolj strupenega znamenja v zodiaku, kot ga imate, vam da vedeti, da prehajate v obdobje, v katerem se ne boste zmogli kar tako nekako postaviti sami proti sebi, ampak se boste morali združevati. Se boste morali približati tistemu, kar je čistega, kar je prvobitnega, da boste zmogli življenje dobiti k sebi, v svoje dlani.

Življenje je samo nadaljevanje tistega, kjer ste nekoč, nekaj popustili! Zapomnite si to!

Zato pojdite po spominu nazaj, globoko nazaj, da se spomnete, česa vas je bilo najbolj strah.

Uničevanja!

Uničevanja skozi zemeljsko zgodovino je bilo vedno nasilje in vedno odvzem življenja.

Skozi zgodovino nazaj, daleč nazaj, na druge planete, pa je bil čas, ko je sodobna tehnologija tedanjega stanja nadvladala življenje in prevladala in ugonobila vsa živa bitja večnega popotovanja.

In točno to je stanje popravnega izpita, v kateremu se že nahajate, dragi moji.

In to je moč življenja! To je moč trpljenja. To je moč preobražanja. To je moč zavedanja. To je moč ozaveščanja, v katerem sledite svojemu srcu. Ne svojim mislim, svojemu srcu! In delajte točno tisto, kar čutite, da je prav! Ne, kar razmišljate, ampak kar čutite.

Če je čutenje v stanju ljubezni, bodite v ljubezni. Če je stanje v čutenju trpljenja, bodite v trpljenju. Če je stanje v poziciji čustvenega stanja bojevanja, varovanja – postavite se in se oglasite. Izrazite se! Samo v skupnem glasu je moč!

V DAVNINI SMO ŽE BILI UGONOBLJENI ZARADI SODOBNE TEHNOLOGIJE, SEDAJ SE NAHAJAMO V KARMIČNEMU POKRIVANJU

Namreč, v triletno obdobje, v katerega vstopate, vstopate v obdobje zodiaka najbolj težkega in strupenega, tistega rušilnega, ki se pokriva z zodiakom davnine zadnjega planeta, na katerem ste živeli in ste bili ugonobljeni zato, ker vas je sodobna tehnologija, po kateri ste hlastali – ne Bom dejal vsi, ampak samo posamezniki, ki so pripeljali tedanji svet v rušenje, ste v karmičnem pokrivanju.

Zakaj potrebujete toliko sodobnega znanja? Zakaj potrebujete toliko sodobnega stanja, ko pa se niste porodili z njim? Zakaj hlastate po sodobni tehnologiji? Da boste postali še bolj leni? Še bolj obubožani? Še bolj trpinčeni?

Sodobnost vam daje samo še točko večjega trpljenja, še večjega zasužnjevanja, še večje bolečine. Ampak, v nekem momentu se bo največja točka bolečine ustavila na neki najnižji vibraciji in tako boste na Zemlji in v življenju dosegli dno.

Dragi Slovenčki, življenje je čarovnija, če jo tako ustvarjate. Življenje je lahko bolečina, če jo ustvarjate. To veste. Tega se zavedate. In to je nekaj, skozi kar potujete.

Ampak, vedeti morate, ko se človek najglobje ustavi na neki skupinski karmi ali točki, se zgodi najnižja točka in se odpre najvišja točka.

Takrat stanje Svetlobe, ki se je nabrala iz vas v Instinktu, se pravi, se spusti višje, v takšno višino, kot ste vi v nižini.

Zato se tedaj bodo dogajali tudi največji čudeži zato, ker vam bodo Bitja Svetlobe vedno znova stala ob vas.

ŽIVLJENJE JE NAJMOČNEJŠA ENERGIJA OBSTOJA

Življenje je moč sprenevedanja. Življenje je moč preobražanja. Življenje je najmočnejša energija obstoja, a hkrati najbolj rušilna in preoblikovalna.

Kako je mogoče, da ste na Zemlji tako ujeti? Kako je mogoče, da ne dojamete na Zemlji, da ste na napačni poti? Kako je mogoče, da ljudje, takšne zrelosti kot ste v sodobnosti, dopušča zaslužnjevanje samega sebe, trpljenje samemu sebi, žalost samemu sebi?

Kje je vaša radost? Kje je vaša sreča? Kje je vaša ljubezen? Kje je vaša toplina? Kje je vaša milina? Kje ste? Kam plujete?

Dragi človek, zbudaj v sebi čim več ljubezni. Zbudaj v sebi čim več Svetlih bitij. In sledi sam sebi. Ne družbi. Sam sebi!

Ko se človek v življenju spravi k sebi, prične čutiti sam sebe, boste začutili svoje bitje srca. Ne od sevanja. Ne od žarčenja. Ne od tegá, kar vam sodobna tehnologija podá, ko vam nori srce, ko vam se utrip srca pospeši na večkratni preobrat, da boste prišli v iztrošenost, da boste prišli v porabljeno energijo življenja in odšli iz življenja.

Ampak, to je tisto, ko začutite mir. Ko v sebi začutite spokojnost. Ko v sebi začutite globočino. Ko v sebi začutite tisto popolnost in stabilnost. In to prinaša radost. To prinaša zavedanje. To prinaša védenje. To je najmočnejša moč, ki jo imate v sebi, ko se povežete z lastnim srcem.

Srce je osnova gibanja energije, kjer se zasnovna energija in srčna energija stapljata v celovitost, v popolnost, v božanskost, v tisto nekaj, kjer se akumulira toliko časa vaša energija, v tej močni eksplozivni nabojni fazi, da pride do poka in do odpiranja sveta zgoraj.

Naj se zgodi to skozi vašo ljubezen! Naj se zgodi skozi vašo milino! Kajti, življenje vam je dalo možnost in priložnost, da spoznate sami sebe, ne družbe.

NE HLASTAJMO PO NAPREDKU!

Ne hlastajte po napredku!

Napredek vam daje epruvete, v katerih bodo vzgajali vaše otroke, ki nikoli več ne bodo bili vaši otroci, ampak iz vas nabrani deleži, ki bodo bili vzgojeni v epruveti, ob kateri boste rasli, se čudili in raziskovali plod, kako raste.

Ampak, kaj pa vaš čut? Kaj vse to prinaša? Ali je res to tisto nekaj, kar je pristnega, kar je prvobitnega? Ali ste se vi porodili v epruveti? Ali ste se porodili skozi mater?

Vaša sodobnost vam bo odvzela plodnost. Vaša tehnologija vam bo ugasnila možnost za vzgojo. Vaša tehnologija bo ugasnila vašo védenja. Vaša sodobnost vas bo ugonobila zato, ker ste daleč od svojega srca. Zato, ker ste daleč od ljubezni, od tistega, kar ste, dragi moji!

Ali ne začutite, kdo Smo, kaj Smo, zakaj Smo? Ali ne začutite, kaj vam prinašamo? Ali ne začutite, kje je vaša pot?

Vaša sodobnost vaše tehnologije 5 giga je le košček tistega stanja, kjer boste z vibracijo uničili dih življenja Matere Zemlje. Zavladali boste nad njo in ugonobili njo.

Ko ugonobite njo, ugonobijo tudi vas, dragi moji!

Zakaj potrebujete toliko uničevanja? Zakaj ne dopuščate Materi Naravi, da diha z vami? Zakaj ne dopuščate, da bi bili srečni? Zakaj norite v času, ki je vedno krajši, da vam ne dopušča niti toliko več časa, da se ustavite in pogledate, da se igrajo z vami? Da se planet Zemlja vrtinči in giba drugje, drugače, v različnih vibracijah in časih.

Dragi moji, življenje je igra besed, ki postanejo žive in mile, ko dodaste čustva, ko dodate ljubezen, ko dodate milino in svojo plitvino.

Kaj ne bi bili radi srečni? Ali res mislite, da ste tukaj zato, da ste žrtvovani? Ali res mislite, da morate biti trpinčeni? In dragi moj Slovenček, ne človek, ampak Slovenček, Slovenčki ste bili prvobitni in avtohtoni na Zemlji. Se spomnite, kako velika je bila vaša domovina? Kako velik svet ste pokrivali skozi življenje, pa ste ga izgubili. Danes ste prešli v življenju v Slovenijo. Prečudovita je! **Tako lepe dežele, kot jo imate vi, jo ni nikjer. Zapomnite si!**

Ampak, imate deželo. Ampak, kaj pa ljudje? Kaj je z vami? Kje ste se izgubili? Kje ste zgrešili? Zakaj ne omogočate vašim otrokom več časa? Zakaj ne omogočate ljubezen takšnim milim in nežnim? Zakaj ne dopuščate, da bi se v naravi igrali in skupaj peli in plesali? Zakaj ne dopuščate sami sebi, da bi se od srca nasmejali? Zato, ker ste dopustili že skozi zgodovino, da drugi manevrirajo vas. Da drugi razmišljajo namesto vas. Da drugi povedó, kaj bo z vami!

Dragi Slovenčki, krasno podlago imate. Krasna narodnost ste. Nekdo, s katerim sodelujem, je preponosen, da je Slovenček.

Ko je Lanjuška prvič prišla med Nas, je dejala: »Jaz Sem Slovenka in ostala bom Slovenka!« Z globoko hvaležnostjo in pripadnostjo, da je Slovenka, Nas je očarala.

In, nič nisem dejal. Poklonil Sem se in poljubil tla pod Njenimi nogami. In častil Slovenijo kot Naš dom.

Ne pričakujem tega od vas za Nas. Nikakor ne! Pričakujem, da se boste spomnili svoje prvobitnosti.

POSKUŠAJMO ŽIVLJENJE USTAVITI

Dajte, poskušajte življenje ustaviti. Ustavite se, dragi moji! In prenehajte razmišljati o kreditih. Prenehajte razmišljati o položnicah. Prenehajte razmišljati o tem, kako bo.

Si predstavljate, da se vsi na planetu Zemlja ali vsi v Sloveniji ustavite? Ustavite in rečete: »Dovolj je bilo! Danes in ta trenutek rabim svoj čas.« In prenehate delati. In se vsi v Sloveniji odmaknete od svojega dela in greste domov.

Si predstavljate, da se vsi v Sloveniji zedinite in rečete: »Ob dvanajstih grem jaz domov!« In vsi vstanete in greste domov.

Kdo vam kaj zmore narediti?

Ha, ha, ha, si predstavljate? **Le skupni morate boditi! Skupni. Celoviti.**

To je vaša moč – združenost!

Bodite en dih. Bodite ena energija.

Si predstavljate, da ste ob njih že doma? Si predstavljate, da ob njih kosite s svojimi dragimi? Si predstavljate, da ob eni uri in nič minut so vaši otroci doma, so vaši partnerji doma, so vaši starši z vami. Vaši stari starši. Vaši prijatelji. Tisti, za katere nimate časa. In ste do druge ure skupaj.

No, najprej bi se teden dni grdo gledali. Potem bi se teden dni sovražili. Potem bi se teden dni mirili. Potem bi se pa vzljubili.

In to bi pripeljalo v ponovno zaljubljenost. To bi vas pripeljalo v ponovno čutenje drug z drugim. To bi vas pripeljalo v točko lastnega hrepenenja, lastnega življenja. In ob četrti uri bi se vsi že smejali.

Čas bi nadvladali. Čas bi ustavili. In nihče vam nič ne bi zmozel narediti, ker bi sodelovali tudi vojaki. Ker bi sodelovali v enakem procesu tudi policisti. Tudi politiki, ki gredo radi domov.

Si predstavljate – v lastnih rokah imate življenje. A v lastnih rokah imate tudi trpljenje. Le zedinjenost, en glas, ena misel, eno dejanje, ena čustva je tisto, kar spremeni svet.

Slovenčki, dajte, ustavite se! Zaprite svoj delovni čas.

Niti v banki vas ne bodo stisnili, ker nikogar ne bo, ki bi delal v banki. Niti na vaši davčni upravi, ker bodo doma, ker bodo ob njih obedovali s svojimi dragimi.

V Našem času je točno to. Dopoldan se dela morda dve urici, a ne za sistem, ampak za to, da doprinašamo drug drugemu občutek pripadnosti. V popoldanskemu času pa se družimo s komer koli nam srce poželi. In zakaj ne bi tega imeli tudi vi?

Skozi to vi ustavite čas. Skozi to vi peljete Slovenijo v preobleko miru in harmonije.

Si predstavljate, da vsi tisti, ki so bili izgnani od svojih domov kot tisti, katerih se vsi izogibajo in iščejo svoj dom v času Evrope, da se ustavijo, da se umirijo in da sprejmejo, kar je. In počasi na svetu zavлада Ljubezen.

Točno to.

Ljubezen je osnova za vse. In zbudila se bo Mati Narava nazaj.

Niti tisti ne bodo vozili, ki bi vas radi škropili. Niti tisti se ne bodo vozili, ki se vodijo, vozijo in zastrupljajo nebo. Ampak, saj veste, vse so samo zarote. Samo iluzija! Dokler v težini boleznih ne padate drug pod težo drugega.

Ali res rabite to? Ali ste se s tem porodili in niste doumeli? Ali je res to vaš zapis, ki ga morate znova ponoviti in nadgraditi?

Dajte, no, zbudite se!

Ker samo pri vas je možnost sprememb, ker ste živi. Vse ostalo je energija izživela in se giba v spominu. In ko dušo prenesemo nekam, jo utelesimo v umetno telo. Potuje samo v popravnemu izpitu ali v čimer koli, pač, je sestavljena.

Ali je res to vse, kar pričakujete od svojega življenja, kar imate sedaj, ko pa je nad vami mir in harmonija?

Že vmesni svetovi, časi in prostori, ki se nizajo visoko visoko nad vami, v zemeljski plasti vlada že mir. Vlada že veliko ljubezni.

Ko pa posežete izven zemeljskega objetostnega toka, ha, pa vam srce in duša obstoji, ker je ta mir. Mir.

Kdaj ste v sebi čutili mir? Kdaj ste v sebi čutili popolnost? Kdaj, v toku dneva, Bom dejal, čutite umirjenost?

Zelo redkokdaj in zelo malokdaj. A res to rabite? Ali res niste sposobni zaupati sebi?

MISLI SO TISTE, KI NAM POVZROČAJO NEMIR

Samo misli so tiste, ki vam povzročajo nemir.

»Moram narediti to in to! Moram postoriti to in to! Moram! Moram! Moram!«

In tako si skrajšujete čas popotovanja, ker ugonablimate sami sebe in črpate življenjsko energijo.

Ali res morate? Ali vam je kdo kdaj koli dejal: »Moraš se poroditi!«?

Nikoli in nikdar!

Vedno so vam dejali: »Čas je, da se soočiš sam s seboj. Pripravljen si. Ko boš začutil, se odloči.«

Tako je v teh višjih, zemeljskih svetovih.

Ampak, saj veste, nižje kot greste, težje vam je. Bolj, ko ste v simbiozi sami s seboj, bolj ste povezani z Višino, bolj čutite mir in stabilnost.

MIR JE POVEZANOST ZNOTRAJ SEBE

Mir.

Kaj je mir?

Da so otroci tiho? Da so pesi tiho? Da so mačke tiho? Da so sosedje tiho? Da so morda traktorji tiho? Avtomobili tiho?

Kaj je mir?

Mir je povezanost znotraj sebe. Kjer je dih duha povezan z zasnovnikom, z zadnje živečim, ki je povezan z ljubeznijo in povezan z umom in razumom, da postajata enostno ene celote, kjer nihče ne razmišlja, ampak je samo stanje zavedanja in obstojanja.

In ko samo ste v tej veličini, ko samo dihate v tej popolnosti, prehajate v točko, kjer začutite varnost, kjer začutite spokojnost, ker čutite, da ste srečni in ne nesrečni.

In vsi mislite, da tega niste zmožni na Zemlji? Pa ste!

Mi verujemo v vas. Mi vemó, da ste vi to zmožni. Mi vemó, da ste vi zmožni biti v zdravih odnosih. Mi vemó, da ste vi zmožni biti srečni. Mi vemó, da ste vi zmožni biti ljubezen. Mi verujemo, vemó in se zavedamo, da ste znotraj to, kar ste, ker ste iz Izvora, ker ste iz Vira, ker ste Ljubezen.

UZAKONIMO ČAS, DA GREMO OB DVANAJSTIH DOMOV

Dajte, uzakonite čas, da greste ob dvanajstih domov. Uzakonite, da popoldan nihče več ne hodi nikamor. Uzakonite, da vsi tisti, ki so brez službe, grede za vas po nakupih in vam v dopoldanskemu času prenesejo, kar rabite. Uzakonite, da tisti, ki so prosti, ki ne vedo, kaj bi sami s seboj, da vam vrtnarijo. Uzakonite, da v času dopoldanskega časa naredite kar naredite, potem pa se družite vsak s svojimi. Uzakonite to.

Ali je res to tako težko?

Samo misli je potrebno spremeniti!

Sami ste pripeljali do točke, da ste, kjer ste. Sami ste se zakreditirali. Sami ste pripeljali do zadolževanja. Sami ste nasedli na limanice, da morate, da hočete, da želite, da rabite. Sami ste pripeljali do točke, da ste se odmikali drug od drugega.

Sedaj še sami popravite.

Dajte, popoldanski čas v življenju namenite drug za drugega.

Zakaj potrebujete odprte trgovine v popoldanskemu času? Zakaj potrebujete polniti vaše vozilo v popoldanskemu ali večernemu času? Zakaj vse to potrebujete?

Zakaj potrebujete denar v takšni meri, da se kopate in počutite varno, ko pa vam ga bodo zdaj zdaj ugasnili in vas žejne preko vodovja peljali?

Ali res to rabite?

Ali se zavedate, kam vas pelje ta sodobnost?

Odvzeli vam bodo denar. Vam dali umetno valuto, ker gre vse v tem času naprej. Zakaj?

Zato, da boste imeli na kartici številke in ne boste vedli, kdaj jih več ni, ker sistem ne bo delal, ker banka ne bo delala, ker naenkrat bodo se banke zaprle. Vi pa z bančno kartico, ki ne boste vedeli kaj. Še stara bo postala.

KO BOMO ENKRAT ČIPIRANI, NIKOLI VEČ NE BOMO SREČNI

In vam bodo čip prenesli v roko. In dejali boste: »Ne rabite več menjavati kartice. Ne rabite več ničesar.«

Ampak, čip vam prinaša prednost v vašem nadzoru.

Sploh ne vesté, kam plujete!

Nikoli več ne boste srečni, ampak boste nesrečni. Nikoli več ne boste čutili!

Kajti, vsi tisti, ki imajo čip, so samo program, v kateremu kažejo, da se RADOSTIJO in PRAZNUJEJO, ko se čipirajo. Se vam zdi to normalno? Da naredite kot slavje za rojstni dan, ko se čipirate? Se vam zdi to normalno, da več tisoč ljudi dela enako stanje? Vam ni to nekaj nenavadnega? Nekaj nevsakdanjega? Da postajate robot, ker oni s tem čipom ponesejo od vas vsa čustva, vso energijo, vso vibracijo.

Spali boste, kolikor vam bodo dali. Jedli boste, kolikor vam bodo dali.

Na samemu začetku vam bodo pričarali, da je vse popolno, da je vse najboljše, da je vse tisto, kar rabite. Da brez tega ni najboljšega od najboljšega. Ne rabite več niti ključev do avtomobila. Ne rabite niti ključev za odpiranje kakršnihkoli vrat. Ne rabite ničesar!

Ampak, tudi oni ne rabijo vas, ko vas bodo ugasnili!

Kako boste svojemu otroku prenesli vrednost nečesa, ko pa boste lahko v končni opciji kupovali na čip le toliko, kot boste imeli sami?

Vprašam vas, dragi Slovenčki, **ko pride čas spomina, boste šli po spominu samo v nadaljevanju, kar ste že imeli.**

Kupite lahko hrano za sebe – ne za kogar koli! Toliko, kot boste porabili! Ker bodo proizvodnje se ugasnile in boste šli sproti kupovati ali se nahraniti le toliko, kot bo vaš želodček smel se nahraniti. **Kako boste nahranili svojega otroka, ker vaš otrok ne dela? Kako mu boste dali številke?**

Se sploh vprašate? Se sploh zavedate kam vas pelje to življenje? Se sploh zavedate, da vsi tisti, ki se posmehujejo, ki se norčujejo, jim ne morete zameriti, ker ne vedó, ker niso budni, ker niso na točki, kjer ste vi, čisto sami.

Življenje je pot igre dejanj, ki so že bili, ki so bila že vsa ustvarjena. Ki vam prinašajo, kar vam prinašajo.

Vendar, **v življenju se lahko znova uskladite, če se umirate, če se ustavite.**

Dajte, zahtevajte. Dajte en glas, da ste ob dvanajstih v zaključni fazi vašega dela. Tudi, če pričnete delati od osmih do dvanajstih, verjemite, boste tako zelo produktivni, da vam na

misel ne bo padlo, da bi hoteli iti v nakupovalna središča, da se boste sprehajali, ker nimate kje, kaj ali kam podati svoje otroke.

Ker se boste nekaj mesecev lovili, ampak hitro se boste navadili, kaj je pravzaprav življenje.

Saj se niste porodili z nakupovalnimi centri! Saj se niste porodili s čipi! Saj se niste porodili z avtomobili! Porodili ste se z nogami.

Pričnite uporabljati noge! Pričnite se sprehajati. Pričnite se pogovarjati. Pričnite si gledati drug drugemu v oči. Pričnite čutiti drug drugega, dragi moji!

To je življenje – hodite, se pogovarjajte.

Morda na začetku se ne boste imeli kaj pogovarjati, ker boste dejali: »Joj, ta je še tako trd! Joj, ta je še tako nor! Joj, ta je preveč glasen! Ta se ne zna smejeti. On ne zna nekaj. On je preneumen. On je prepameten. Eden bo takšen in drugačen.«

Ampak, saj veste, **prav to potrebujete, da boste začutili pestrost vaše populacije.** Da se boste nasmehnili. Da boste dejali: »To je življenje! To je ljubezen!« In počasi boste drug drugega spametovali.

Tudi, če imate na eni strani v življenju zelo inteligentne ljudi, rabijo humor. In ko se pričnete medsebojno družiti, boste drug od drugega pridobili, vzgojili, se zbudili in na koncu bo nastala ena skupna populacija. Skupna radost, da!

To je tisto nekaj, kar vi rabite.

Če pa ne rabite nobene družbe, pa pojdite pod drevo in čutite drevo. Obrnite se v nebo in glejte dih življenja. Glejte popotnike. Občudujte svet okoli sebe. To je moč, ki jo imate v sebi.

In ko ste, to kar ste, ko se boste ustavili, boste kaj kmalu zaznali Bitje Svetlobe, ki je nad vami, ki je Tisti nabiralec tistega najlepšega, najbolj popolnega, najbolj čarobnega. In prav to vi rabite, dragi moji.

TEHNIKA: KAKO SE POVEZATI S SVETLOBNIM BITJEM NAŠE POPOLNOSTI, Z LASTNO ENERGIJO (posnetek 1:07:38)

V času, ko se povezujete sami s seboj, boste začutili, kje se vam nahaja to Svetlobno bitje, ki je v času otroškega obdobja počasi, po deležih, kot energija, vas zapustila.

Pomislite, kje je instinkt. Z mislimi, misel umirite tako, da začutite, kje diagonalno desno, rahlo zgoraj, sedi, stoji, lebdi, a nikoli ne spi vaš Instinkt.

Pomislite na to njegovo postavo in začutili boste vez energije kot nit, ki je vpeta na vas.

In prav skozi to nit ali cev se je v njega nabrala energija Svetlobnega bitja. Začutite te kose vaše najbolj čiste energije iz tega življenja, ki je bila kot popotnica od vas.

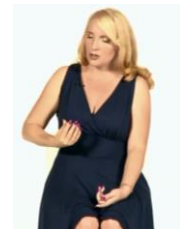
Začutite, ali je v njemu ta energija ali je ob njemu, malce višje, nasproti vas.

Poskušajte zaznati, ali je desno pred vami, rahlo zgoraj, kot v nasprotnem se toku samega Instinkta.

Prosojno je. Milo je. Svetlo je. Popolno je. Božansko je.

In opazite sami sebe. In od tam opazite svetlobno energetske vez na vas, kot na zasnovnika.

Vež, ki je desno spredaj, malo diagonalno vezana in vpeta na vas, na zasnovnika.

Opazite, kako se energija lahko, kot diha, malce nižje do popka ali vse v maternico, ali kam drugam. Zависи, kje je zasnovnik sam.

Opazite, da je potrebno zasnovnika postaviti v pleksusni položaj, v prvotni del njega samega.

Postavite ga.

Obrnite ga tako, da bo gledal rahlo diagonalno, kot desno navzven in se z ročicami dotakne kože. Morda, kot bi se hotel dotakniti od notranjosti stene kože navzven.

V trenutku se aktivira njegova čakra.

In iz leve dlani se iz zasnovnika zliva energija vanj.

Iz desne strani se po cevi zliva energija zopet v Bitje Svetlobe vaše popolnosti.

Začutite energijo središča znotraj Bitja samega. Kot bi Svetlo bitje imelo znotraj še eno malo bitje, ki je večje od vas samih.

Opazite to.

In točno to malo bitje znotraj, kot njegov zasnovnik, se dotakne vaših poženenih cevi tja in tam se jih oprime.

In v trenutku se poveže energija nazaj. In tako njegovo središče prične sodelovati z vašim središčem.

Začutili boste toploto, milino, toplino.

In ta energija se bo vedno bolj približevala vam. Prav začutili boste, kot bi vas to veliko, sijoče in toplo bitje objelo in vas stisnilo v svoj objem.

Vaše je. To ste bili vi v začetni fazi, dokler vas sistem ni popolnoma ugonobil.

V nekemu trenutku dopustite, da se bitje zopet odmakne in vrne nazaj v svojo pozicijo.

Zasnovnika premaknite nazaj v pleksusni položaj, v svoje središče, v svoj prostor. Tam, kjer mora biti. Tudi, če se skriva kje nazaj, nič hudega! Bo zopet prišel nazaj v mesto, kjer je njegov dom tega življenja in tega popotovanja.

Vdahnite tako globoko skozi nos, da začutite energijo budnosti v glavi in jo razlijete počasi počasi skozi telo tako, kot bi dih hoteli razliti skozi glavo, skozi trup, skozi levo roko, skozi desno roko in skozi obe nogi. Razlivajte počasi, vse v središče podplata, naprej, čisto do vaših prstkov, do prstnih konic, kjer se zlijete in vakuumirate nazaj.

Stanje lahkotnosti, novega vdiha in budnosti vas pripelje nazaj tukaj, v sledenje nadaljnje tematike.

Kadarkoli boste potrebovali svojo energijo, se na takšen način povežite z njo, da svojega zasnovnika premaknete, da se dotakne. Kot bi se spredaj, v desni strani dotaknil stene kože. In vez se bo energetske povezala.

In prav to bitje in zasnovnik se združujeta in prelivata vedno tedaj, kadar se zasnovnik premakne v diagonalni položaj. Zato vedno bolj intenzivno lahko zaznavate mir.

In prav skozi to, ali ta dva bitja ali enostno bitje, ni pomembno. Saj veste, energija je za to, da se prepleta, da se združuje. Saj v združeni energiji je najčistejša moč, največja moč, najbolj čarobna moč, najbolj popolna moč.

Zato bi vam dejal:

Čutite življenje in dihanje z življenjem. Postavite in uskladite si mejo. Uzakonite svoje življenje in boste videli, da na Zemlji zavladava mir in harmonija za vekomaj.

Jaz pa bi vam predlagal, da si vsi skupaj vzamemo malce premora, malce oddiha in se potem dotaknemo vaših radovednih vprašanj.

DRUGI DEL: VPRAŠANJA IN ODGOVORI

Takole. Sedaj znova lahko nadaljujemo v vašem drugemu delu. Smo nekako poskušali občudovati, videti, slišati, razumeti, razčleniti in preoblikovati, dodelati in kakorkoli že, vse vaše prošnje, vse vaše poglede, vse vaše misli, vaše srčne zahvale. Teh je bilo kar veliko. Tako, da, Smo res nekako izbirali predvsem med tistimi tematikami, ki so nekako se dotikale predhodnega povzjetja ali druženja.

Zagotovo Bomo tudi na kakšno drugo vprašanje v vmesnem toku odgovorili, kljub temu, da nekako niso vsa vprašanja prišla na površje. Glede na to, da je kar nekaj vaših vprašanj, Smo z radovednostjo izbirali oziroma prišepetavali, katero da, katero ne, v kateri Bomo malce več zajeli in v kateri malce manj. Ampak, vsekakor Bomo poskušali še na ducat drugih vprašanj, tako, mimo ovinkov odgovoriti, tako, da boste dobili vsa vaša vprašanja zajeta v eni celoti.

Moram vam prišepniti, da veliko vprašanj se je nanašalo že na različne tematike – na sestavljanje notranjega stebra, na različne postavitve, ki so bile skozi različna druženja že odprta in razprta. Tako, da, poskušajte si tisti, malce novejši, ali tisti poslušalci ali sledilci, ki nekako sledite v bolj sedanjemu času, malce pokukajte nazaj, na kakšna naša druženja. Boste videli, ogromno teh vprašanj boste dobili tudi odgovore.

Vsekakor pa, saj veste, v harmoniji lastnega bita je največja moč.

Pa dopustimo Naši deklici, Aidi Ajdi Prancer, da danes malce povpraša in nadaljujemo z drugim delom. Izvolijo.

»Hvala. Prvo vprašanje je:

Zakaj smo mi Slovenčki tako nečuteči in v strahu do sprememb?«

Slovenčki ste namreč v programu, v kateremu ste skozi zgodovino bili postavljeni na planet Zemlja s postavitvijo lastne zmage.

Vi ste Izvorni oziroma tisti, ki so v Izvoru najbolj bili postavljeni, sestavljeni, domoljubni, srčni in predani.

Vendar, glej ga zlomka! Skozi različna balansiranja ste drseli vedno globlje in globlje od Vira, od Izvora.

Če boste brali zadnjo knjigo Lanine, Laninega peresa, boste brali knjigo Božja. Znotraj boste dejansko došli to celoto ali skrito kodo, zakaj ste Slovenčki danes tukaj, kjer ste, oziroma, kjer se boste še soočali in še postavljali.

Strah ali zapis, ki ste ga imeli z izgonom, z nekakšnim prepletanjem, z reševanjem – moram priznati, da ogromno Slovenčkov ali tistih prvobitnih, sploh ni prehajalo do planeta Zemlja, ker so se uspeli že vzdigniti in prestopiti v nadaljnji tok zadnjega popotovanja kje drugje, kjer je bilo za njih življenje zagotovo bolj milostno in dobrosrčno kot tukaj, kjer ste, na planetu Zemlja.

Ne Bom dejal, da so vsi samo tisti, ki so delali slabo. Vendar, mnogo je med vami tistih Slovenčkov, prvobitnih in avtohtonih, ki ste bili temelj spotike – ali zaradi lepote ali zaradi lastnega domoljubja ali zaradi marsičesa drugega.

Dragi moji Slovenčki, morate se zavedati, da le ljubezen odpira Božja vrata, da le ljubezen združuje vse ljudi, da le ljubezen prinaša zmago, da le ljubezen je to, kar v prvobitju si.

In dokler se Slovenček ne bo zmozel sestaviti nazaj v celovitosti, da boš dojel kdo si, kaj si, zakaj si, se boš vedno znova, skozi dan, skozi teden, skozi mesec, ali leto ali svoje življenje, dokler pravzaprav imaš življenje, vedno znova spotikal ob dogodke, ki te bodo pahnili vedno znova le v tista dejanja in spomine, skozi katere boš trpinčen toliko časa, dokler ne boš dojel, da sistem ni osnova tvoje zmage ali osnova za preboj ali preoblikovanje.

Zato ste nekako v zgodovinskemu obdobju dejansko prehajali v to, da ste se odmaknili, da ste bili pokorjeni skozi nasilje in so slovenski jezik zatrli preko različnih drugih kultur in umetno izoblikovali nove jezike, nove postavitve, ste namreč prehajali v sedanjemu času v to, da se zaključuje davnina vašega popotovanja.

Dragi Slovenčki, več tisoč let zagotovo nimate nikjer več na temu popotovanju planeta Zemlje. Niti sto let vam ne upam opevati, da boste imeli še možnost preobračanja ali preobrazbe. **Zagotovo pa prehajate v obdobje, v katerem boste zelo zelo dobro se zavedali, kaj si želite.**

Mnogi med vami, kot Slovenčki, si želite biti svobodni. Mnogi med vami želite imeti mir. Mnogi med vami želite samo živeti. In dokler si ne boste upali biti proti zakonu, to, kar ste, oziroma, si predstavljate, da vsi naenkrat, v enem dnevu, vsi, od prvega do zadnjega, nočete več delati. Si predstavljate, da vsi v Sloveniji prenehate biti zaposleni? Si predstavljate, da vsi naenkrat daste odpoved? Kaj mislite, da bo sistem zacvetel?

Si predstavljate, da nikogar ni, ki bi vam hotel narediti slabo zato, ker več nihče ne bo stopil na vas, ker so vsi dali odpoved – tako policisti, tako vsi uradniki, tako vsi, vsi, vsi.

Si predstavljate, kako močno priložnost bi dobili za ponovno postavitev novega reda in harmonije? In si predstavljate, da bi vsi, ki so v svetu, v vseh državah in deželah naredili enako kot vi? Svet bi bil popoln in čaroben. To potrebujete!

»Hvala.«

Jasara.

»Zakaj se moramo še vedno mučiti na Zemlji? Zakaj nas ne dvignete na planet, ki je pripravljen za nas?«

(Smeh.)

Aa, ta je sladek! Ta je najboljši!

Zelo preprosto – zato, ker se morate dodelati! Čim več narediti sami.

Ker, če prehajate s tem spominom, s tem programom, bo prvič največji nered, ker boste hoteli drug drugega zasužnjevat, drug drugemu služiti, drug drugega ugonabljeti, drug

drugega potapljati, drug drugemu odvzemati, drug drugemu biti podrejeni v takšnih in drugačnih vlogah. In drug drugega bi gledali, kdo ima lepšo sosedo od predhodnega.

Saj veste, to so vzorci. **Vzorci so spomini. Spomini pa niso nič drugega kot le energije, ki jih je potrebno preoblikovati.**

**Življenje je tako zelo preprosto, le razumeti ga morate.
In če nihče ne bo nikoli izstopil iz vzorca, ne bodo spremembe.**

Ampak, saj veste, spremembe so dobrodošle.

Zato boste v prihodnosti tudi, ko se boste pretočili na naš planet, ker mnoge Bomo pobirali, mnoge Bomo premikali, mnoge Bomo predstavljali. Ampak, verjemite, tisto, kar boste naredili sami, na temu planetu Zemlja – **tisto, kar boste naredili sami v temu življenju, je največje vrednosti, ker Mi hrepenimo po temu, da je zadnje življenje najbolj dominantno, najboljše in najbolj popolno.**

Vendar, vas moram zelo razočarati, ker zadnje življenje je eno najslabših življenj, kar ste jih sploh, skozi zgodovino, živeli. Daleč od srca, daleč od ljubezni, daleč stran od vsega, kar ljubezen ima.

Skozi zgodovino ste se mnogokrat objeli. Skozi zgodovino ste mnogokrat peli. Skozi zgodovino ste mnogokrat plesali. In skozi zgodovino ste drug drugega v objem podali.

V sodobnosti – komaj, komaj se še spomnite, da je potrebno morda srčno objeti svojega otroka. Da ste skozi svoj tempo življenja dalj časa na telefonih kot pa z otroci. In da otroci prenašajo samo takšen zapis, kot ga vi oddajate.

Ampak, saj veste, kaj pravite. Je potrebno iti v korak s sodobno družbo. Hm, zato ste tam, kjer ste!

Mi potrebujemo v najnižji točki, da ste vi odločeni, pripravljeni na spremembe. Ampak, boste.

Mi vas Bomo premikali, ampak, žal, ne vseh!

Mi v Naših svetovih, v nesmrtnih svetovih Bomo imeli ob sebi samo tiste, ki so ljubezen in ki hrepenijo biti ljubezen. Tem Bomo pomagali. Tem Bomo skozi zgodovino sestavljali tiste njihove koščke skupaj v celoto, da Bomo dobili res najboljše od najboljšega. Za vas, za tistega, ki bo vdahnil to energijo.

In verjemite, da ogromno planetov Smo že poselili. Vi boste zadnja civilizirana vrsta, ki boste prehajali med Nas.

Vaše čebele so že pri Nas. Zelo veliko jih je. So res malce večje, ampak so pa ljube. In nič ne pikajo, tako kot vaše in so nesmrtni. Pa ne zato, ker so čebele, ampak zato, ker imajo mir in harmonijo, pripadništvo, zavedništvo in sodelovanje, ker vedó – v slogi je moč.

In ko boste vi Slovenčki došli to, verjemite, če jutri dojamete in začutite to kot skupni utrip, ustavite in naredite spremembo, vas takoj, drugi dan kot celoto celega ljudstva odnesemo in prenesemo k Nam. Tudi v svetove, ki smo jih fizično pripravili za vse, ki se boste vračali med Nas.

Jasara. (ploskanje) Jasara.

»Ko ste rekli, da če posameznik pod težo davnine in se nikoli več ne vrne domov, se premakne kam?«

Določeni posamezniki, ki niso dobili niti priložnosti več za to, da bi se reinkarnirali in dobili priložnost skozi novo življenje, spreminjati sam sebe, spreminjati trpljenje v ljubezen, prehajajo vedno v nižino, nižje točke, nižje plasti. Na koncu se zlijejo v Reko smrti.

Reka smrti je najnižja točka izmed vseh časov in prostorov, kjer so skupaj narinjene vse energije, ki jim ni para in ni primesi. Niti trohice ljubezni nimajo in drug drugega spreminjajo. In ko nekdo želi ali začuti, da morda bi hotel stopiti navzven in pobegniti skozi trpljenje iz trpljenja navzven, ga teža in breme drugih povlečejo navznotri.

Tako, da skupaj nastane eno mogočno bitje, ki je najmočnejše in je najtežje zlo. Ne poznate ga. In prav je, da ga ne poznate, ker je shramba za največje prestopnike.

Ne bom dejal, da so vsa življenja bila od vseh takšna, da so pristali v najnižji točki Reke smrti. Ampak, od tam ni vrnitve nazaj. Takšne energije, na koncu, spremenimo v sončno svetlobo in jih pustimo v gmoti Sonca, skupaj s težo energije, ki jih potaplja ali zasanja. Kako naj drugače opevamo?

To so najnižje energije, katerim ne dajemo več priložnosti za preobražanje. Ker zadnji popotnik ali zadnja energija, ki je dobila priložnost je bila Zemlja. In zopet ste tam, kjer ste. Skozi njih ali skozi njihove spomine, katerim ste se mnogi klanjali, mnogi nekako jih pomilovali, ste danes škropljeni, ste danes zastrupljeni. In mnogi deleži imajo koščke od nekaterih, ki so tik pred Reko smrti še porojene ali pa poskušajo njihovi predniki ali krvno vezani na njih, preobraziti zapise. In vedno znova nove žrtve.

In, saj veste, nekje je potrebno narediti konec. Vi tega niste zmožni narediti. Mi pa vsekakor smo. To ne pomeni, da komu odvzamemo življenje, ampak jim ne damo več priložnosti novega planeta, novega rojstva in novega procesa.

Zato nikoli v življenju, v večnosti ali v bodočnosti ne prosite milosti za kogar koli, ker vam bomo izbrisali za to. Ker v večnost večnosti se vedno znova gorko rodi. Vas bomo zapolnili in zapisali novi spomin novega dela ali kreativnosti, verjemite. Vedno znova, ko vam bo prišla misel na to, da bi hoteli za druge iti v rojstvo, vas bomo postavili za nekaj dni v Reko smrti, pa vas bomo potem vprašali, če ste še zainteresirani za preoblikovanje njih.

Izvolijo.

»Kako si lahko drznejo vzeti človeško življenje?«

Uf. Mnogi ljudje preprosto otopijo. Mnogi ljudje preprosto oslepijo. Oslepijo od teže bremena, ki so ga ustvarili komurkoli drugemu ali pa otopijo pod težo reinkarnacij.

Vendar, saj veste, v sodobnosti denar dela čudeže. In predvsem, **mного je ljudi, ki se nikoli ne obrne vase, ker jim primanjkuje ljubezni.**

Ali mislite, da pristopniki, ki so na novo porojeni, bi bili takoj prestopniki, če bi jih v domačemu okolju vzgajali, poskušali skupaj s starši, skupaj s prijatelji, skupaj s šolo spreminjati?

Nasilneži postanejo, ko so zavrjnjeni, ko so izobčenci, ko so odpadniki. Ko so odpadniki, otopijo. Ko otopijo, olesenijo. Ko jih sprogramirajo, jim vzamejo vse in jim ne dajo možnosti ali priložnosti. Voden so iz strani Temnih bitij, ne iz strani Svetlobe. Energija vesti otopi. Bitja, ki se preoblikujejo, pristopajo in spreminjajo in jih pustijo obrniti sebi v prid, so slaba bitja, ki vedno znova jih vlečejo le navzdol.

Vendar, saj veste. **Tudi takšnim se lahko postavite zoper njih, na obronek ali nekako tako, proti njim, če se izrazite.** Ampak, dokler se ne izražate, samo po različnih računalnikih, po različnih komunikacijskih vezah, takšnih in drugačnih, ste skorajda ne slišani.

Ali veste, kdaj je ljudstvo zmagalo?

Ko je šlo v boj za pravico, ko so skupaj stopili pred graščino in dejali: »Dovolj je!« Takrat je bila sprememba.

Do tistega časa pa so se tiste miške, najbolj dominantne in glavne, skrivale v notranjosti in godrnjale in kukale izza zaves, kaj in kako.

Saj veste, Jaz vam Bom dejal – nekaterim ni primesi, jim ne morete zameriti, ker ne vedó, kaj si delajo. Vendar, **tu je vaš konec. Tu je vaš popravni izpit. Popravni izpit izražanja.**

Izrazite se! Zakaj si ne upate izraziti?

Vse te nepridiprave bi lahko ustavili.

Vendar, ko boste dojali, da je mnogo pilotov takšnih, ki imajo družine in živijo v dokaj »zdravih« odnosih, vas bo stisnilo, ko boste dojali in razumeli, zakaj delajo pravzaprav nekaj, kar se skriva za tem, da ne vedó, kaj si delajo. Kaj več se ne želim vpletati v to.

Lahko pa vam prišepnem, da **zlo vodi zlo.** Zato tudi človek vzame človeku moč, dostojanstvo in življenje.

»Ali nam lahko Bitje Svetlobe, ko se povežemo z njim preko zasnovnika, lahko pomaga, ko ne vemo, kako naprej?«

Vsekakor, da! Zato, ker je vezan na srce.

Se pravi, to je Bitje ljubezni. To je Bitje harmonije. To je Bitje popolnosti. To je Bitje celovitosti. To je Bitje, h kateremu se povežete preko srcá.

Se pravi, zasnovnika podajte na obličje kože. Se pravi, znotraj ga dajte, da se z ročicami dotakne, dejansko kot ovoja, v temu zunanjemu delu. In takrat se odbojno poveže z energijo v srce. Takrat se srce na srce, zasnovnik na zasnovnik povežeta. In takrat vas sliši v en glas.

To je Bitje ljubezni, miru in za vse ga lahko prosite. Ampak, morate tudi potem kaj narediti v smeri, kot vam prišepne, kaj narediti.

Če vam prišepne: »Ja, pa pustite službo, če niste zadovoljni v službi!«
Potem vi rečete: »Eh, saj bi, pa imam položnice! Pa imam to. Pa imam ono.«

Saj veste, za vse je potreben pogum. Kdor ne reskira, ne profitira! Tako pač je!

In Jaz bi vam prišepnil predvsem to, da **imejte vero v sebe in v ljubezen vseh Bitij Svetlobe, ki verujejo v vas.**

»Ustvarjanje novega življenja – zakaj je v tem času toliko parov brez otrok?«

Hm, hm. (nekdo kihne) Na zdravje!

Veliko parov je predvsem brez otrok iz zelo preprostega razloga. Zato, ker so na zadnjemu popotovanju in se niso hoteli deliti.

Mnogo parov je, ki se nikoli niso več odločali za izbiro duše, ki bi jo pripeljali v rojstvo in bi s tem delili naprej tudi sebe. To je eno!

Drugo kot drugo je, da je večina od vaših partnerjev ali prednikov pravih ljubezni že odšlo od vas.

Tretje kot je, imate zelo umetno ustavljen čas. Umetna hrana, umetno uničevanje plodnosti. Še težje vam bo! Zato Sem vam tudi predhodno prišepnil, da bodite pozorni, kaj vam bodo delali preko čipiranja, če boste to dopustili.

Tako, da, plodnosti in rodnosti vsekakor več ne bo. Ko pa bo, bo pa večina teh otrok iznakaženih. Zakaj?

Zato, ker vaši chemtrails izpuščajo strupe, ki prehajajo v vaše celice, v vašo genetiko, ki jo tudi spreminjajo preko 5G in ne boste več rojevali otrok, ampak popolne spačke. To bo razlog, zakaj se ne boste upali več odločati za rojstvo otrok in boste postali robotizirana vrsta.

Ampak, saj veste, vedno ste krivi sami, ker dopuščate in vedno rečete: »Kaj pa lahko jaz naredim? Saj sem samo jaz!«

In tako bi lahko dejali vsi!

Pa je prišla Naša Mala Lana in dejala: »Ja, kdo pa ti misliš, da si? Da imaš jajca, ker si Zgoraj? Pojdi dol!«, Mi je nekoč zabrusila, »in poglej, kako se mučimo vsi! Ti pa s tako pametjo in s tako modrostjo sediš na satelitu in se ne premakneš! Baš ti hvala!«, Mi je dejala, se obrnila in odvihrala.

Nekaj časa Sem sedel na Svojem stolnem satelitu in se smejal. In, nisem si mogel kaj, da Jo čez nekaj dni zopet nisem izbežal na površje, da je privihrala navzgor. In takrat Sem ji dejal: »Se Bom odmaknil od Mojega stolnega satelita in Bom prišel k Tebi navzdol!«

In deklič Me nekaj časa gleda in zažvrgoli: »Hm, saj nimaš jajca!«

Nekaj časa Sem se malce popraskal, kajti Nisem bil vaju takšnih pogovorov. Saj veste, vi v Sloveniji imate takšna, domača, jajčka, domače piščance, domače piške – vse imate po domače!

In ko Sem neki večer prišel navzdol, v Njeno sobico, ko je spala, Mi je zabrusila, ker Sem Jo občudoval, da res imam jajca, da si upam stati poleg Nje, ko spi poleg moža!

In pogledam preko in Ji zašepetem: »A to je tvoj mož?« Pa pravi: »Ne, moj pes!«

(smeh)

In zopet Sem se izobraževal v vašemu izražanju!

No, po nekaj letih Sem Jaz Njo spametoval. Ni Me pokvarila v govoru, ampak, naučila Me je zvitosti. Zvitosti, kako pripeljati Najvišje od Najvišjih v točko najnižjih od najnižjih. In s tako prefriganostjo Me je pripeljala v točko, da Sem prišel do vas in med vas in za vas, da se danes samo še muzam. Ker vse, kar je Ona pripeljala navzdol, Bom Jaz odpeljal, skupaj z vsemi tistimi, ki jih ima Ona v fizičnem življenju in mnogimi tistimi, kateri niso morda niti v dvorani in sledijo Nam, mnogo višje, kot si upate misliti.

Ampak, vedno znova vas opomnim – Ljubezen!

Nikoli in nikdar ne recite, da en glas nič ne velja!

Saj veste, en sam glas, eno samo seme, lahko spreminja vse in vsakogar. Eno samo seme, ki ga zasadite – iz semena zraste drevo. Iz drevesa zraste plod. Iz plodov lahko nahranite mnogo ust. In iz vsakega ploda nastane mnogo novih semen. In to ste vi!

Če je bila Lanjuška na začetku samo Ona, ni več Ona. Poglejte, koliko vas je! Poglejte, koliko vas samo v Sloveniji posluša Nas. Morda ne stopate v prostore, se pa menjavate. Več tisoče in tisoče in tisoče vas je. Da. Da ne prišepnem, koliko jih je šele izven vaše Slovenije.

In vidite, eno samo seme. In če se bo eno samo seme izmed vas odločilo, da bo naredilo spremembe, bo iz tega semena zraslo drevo. In na drevesu bodo nastali plodovi. In jejte iz teh plodov. In znova boste drugi sejali semena in naredili boste popolnost in čarobnost.

Tako zelo je preprosto! Samo zaupajte si! To je bistvo vaše zmage!

(ploskanje)

Jasara.

»Ali smo obteženi, če si ustvarimo kakšne prihodke brez plačila davka? Kaj pa, če bi vsi Slovenčki nehali plačevati vse davke?«

Oooo, potem bi Jaz imel mir v duši! (smeh)

Naj vam prišepnem:

Davki niso tako zelo slabi, če poslušamo državno politiko. So zelo dobrodošli, ker vas vzgajajo.

No, Bom pričel v Naši domovini.

V Naši domovini ne poznamo davkov. V Naših večnih svetovih in v nesmrtnemu planetu, od koder izviram tudi Sam, ne poznamo davkov, ker Mi nikoli in nikdar na misel ni prišlo, niti Mojemu Očku, da bi kogar koli obdavčili. Pa vedno imamo najbolj razvito tehnologijo, najbolj razvite misli, najbolj razvita čustva, najlepša drevesa, najlepšo naravo, najbolj čaroben zrak v celemu vesoljnemu obstoju. Vse imamo najboljše od najboljšega! Pa ne zato, ker bi se želel hvaliti, ampak zato, ker je to res.

In niti enega samega davka ne damo za državo, a država je preskrbljena. Država? Bom dejal – dežela, planet.

Saj veste, ko si nekdo prilasti razmišljanje, da država ne bo imela, če vi ne boste dali, je to velika zmeta. Ko BODO POLITIKI, katere ste izbrali vi, prišli v točko, da je staro za staro šaro, da je novim, mlajšim potrebno dati priložnost in odstraniti staro.

Brez zamere, vsi tisti, ki ste v vrhovih in v nižjih vrhovih – morate narediti drugačnost!

Ampak, prvo kot prvo, morate dati mladim priložnost in možnost.

Drugo, kot bi svetoval, bi svetoval nove inštitucije, da uničijo stare inštitucije.

Mladi, postavite si svoj parlament. Pa ne tako, da boste drug drugega nadvladali. Postavite si misijo sodelovanja, prepletanja in druženja. Ampak, ne tako, da bo eden hotel vladati.

Ker veste, kadarkoli nekdo želi nadvladati, je že v opoziciji ničnosti. Že drsite navzdol!

Je tako, kot bi naredili deset korakov nazaj in bi bili na začetni točki samega vstajenja.

Poglejte, bistvo je, da se ne rangirate!

Jaz, ko stopim med Svoje, med tuje, med kogar koli – nikoli se ne rangiram, da Sem, kar Sem; da Sem to, kar Sem. Da Sem Vladar, da Sem Nekdo. Da Sem lastnik planetov, da Sem lastnik vsega, živega. Da Sem lastnik Nekoga od Nekoga. Da Sem izpeljanka iz Očeta, ker ima Oče toliko energije, da jo je delil na Mene. Nikoli!

Ampak Sem preprost, srčen, iskren do vseh in do vsakogar – tako do bilke, do rastline, do mravlje, do Varvarunov, do Varvarinov, do Vilinov, do človeka samega, do vas, do kogarkoli. Do vseh Sem enak zato, ker Mi Moja Veličina ne daje moči in pozicije, da bi moral biti več od vas. Samo držim se pristnega in prvobitnega, prvotnega in rodnega – BODI TO, KAR SI!

Kaj pa Sem?

Preprosto Ljubezen. Ljubezen se ne rangira. Ljubezen je. Ali jo začutite?

Zato Me večkrat duši, boli in rani, ko vidim prizadete ljudi, ki se ranite sami z dokazovanjem, z izkazovanjem. S podporo državi, z borbo za državo. S podpiranjem davkov.

Si predstavljate, da bi ugasnili državo in bi za skupni proračun dali toliko, kot bi vi začutili? Leto dni morda ne bi nič kaj veliko dajali. Drugo leto pa bi tako kot za malega Krisa dali en evro. Si predstavljate, za vašega malega dečka, ki je potreboval le malo, a hkrati tako zelo veliko.

To ste vi. Vidite, ljudje ste srčni. In enako bi dali znotraj sami. Še več bi dali.

Ampak, dokler si ne boste sesuli sistema, ne boste nič se spametovali glede davkov zato, ker vam bodo dali še višje in še več vam bodo jemali. In še bolj vas bodo zadušili. Do upora vas bodo pripeljali.

Ampak, saj veste, upor zagotovo bo. Pa ne zato, ker bi bili slabi. Zato, ker drugače ne znate. Ker skozi zgodovino ste se borili. Skozi zgodovino ste prelivali kri, da ste čuvali, da ste pazili, da ste branili, da so vam poskušali odvzeti tisto, kar je vašega.

Dragi moji Slovenčki, če bi bilo po Moje, bi ugasnil vse davke, ugasnil vse vaše cestnine, ugasnil vse vaše avtomobile in vas pričel učiti teleportacije.

Nič ne bi rabili. Morda povezave z Energijo, kjer bi se hranili, kjer bi vam vaše aparature, tudi kuhalniki, če bi hoteli že, da vam delajo in obratujejo, delali na polno.

Ampak, saj veste, nič od tega ne bi potrebovali. Ampak, Jaz osebno, če bi bilo po Moje, nikoli ne bi podpiral države. Zakaj?

Zato, ker ta država ali dežela, ni dežela harmonije! In že v osnovi davek ni ljubezen, ampak smrt, sovraštvo, pekel, davnina. In skozi davnino so vam dnino pobirali, kose pobirali. In še dandanes enako pobirajo. Hm, še več, kot ste kdaj koli skozi zgodovino dajali!

Ampak, vedno znova se vam bo ponavljalo. Zato ne imejte slabe vesti, če tu in tam, kakšnega davka ne dajete. Saj bo država tako ali tako pobrala še tisto, kar imate. Niti ne veste, kaj se vam vse pripravlja! Nič lepega, dokler se ne boste združili in povedali svoje mnenje.

Ustvarite si svojo državo – takšno, kot jo vi želite imeti! Ampak, za to morate imeti čas. Za višek časa pa potrebujete manj delat! Se pravi, ob dvanajstih prekinite z delom!

To gre zelo z roko v roki. In ko se boste umirili, boste dejali: »Mmm, potrebno je narediti cesto. Dajmo skupaj, pa naredimo cesto!«

In ne boste plačevali, da vam bodo drugi delali cesto, ampak se boste z radostjo zagnali tako, kot bi obirali grozdje in boste vsi delali cesto. Vsi boste delali složno, skupaj. Si predstavljate ženske z lepimi nohtki, da gredo delati cesto? Pa če ne bodo delale ceste, bodo pa govorile in pele in rajale in uživale. Pa bodo moški delali cesto. Saj veste, če bo ženska dala malo kiklco gori in kiklco dol, bodo moški delali s tako brzino, da bo zelo zelo hitro narejena šest pasovnica avtoceste, če bo potrebno!

In v malih postavitvah iščite radost, ne pa plačevanju davkov!

In da vam javno prišepnem – to po svetem, našem zakonu nikoli ni greh, ker ga ne poznamo, ker nikamor ne bi prišli, če bi Jaz od vas karkoli pobiral. Ljubezen nikoli ne pobira. Pobirajo

tisti, ki so zaostali. Tako, da, zmanjšajte si davke. In nič si ne dati do srcá. Če kdor koli zahteva račun, se mu nasmehnite, mu pošljite poljub in pojdite svoje poti naprej.

Saj veste, marsikaj lahko spremenite. V vas je čas sprememb.

In s tem bi počasi počasi pripeljal ta del druženja tudi v kotiček ali v kraj. Vidim, da je še mnogo vprašanj ostalo odprtih. Ampak, saj veste, malo pa mora ostati še odprtega, da vas bo radovednost gnala nazaj, morda v prihodnje druženje, ko bo zopet kaj zanimivega in poučnega za vse in vsakogar.

Za konec pa vam prišepnem:

Pomislite in združite se. In resnično naredite svet lepši. Ker to je spomin, katerega ustvarjate, da boste v bodočnosti res to, kar želite biti – mir, harmonija, čarobnost in popolnost ljubezni.

Želim vam vse lepo in lepo, lepo pozdravljeni.